

Kendelse af 28. december 1995. 95-120.800.

Nogle nærmere bestemte forretninger anset for omfattet af forbudet i § 90, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter direktører ikke for egen regning må udføre eller deltage i spekulationsforretninger. Spørgsmål om aktindsigt.

Lov om forsikringsvirksomhed § 90 og § 237. Forvaltningslovens § 12.

(Kåre Dullum, Gert Kristensen, Connie Leth, Kjeld Mors og Niels Larsen)

(Kendelsen gengives ikke i sin fulde ordlyd)

Advokat A klagede den 22. november 1995 på direktør K's vegne til Erhvervsankenævnet over, at Finanstilsynet den 25. oktober 1995 havde udtalt, at 2 af direktør K's og hans selskabers engagementer efter Finanstilsynets opfattelse var i strid med § 90, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter direktører i forsikringsselskaber ikke for egen regning må udføre eller deltage i spekulationsforretninger, og at forretningerne som følge heraf skulle afvikles inden udgangen af 1995.

Sagen blev behandlet i ankenævnet på grundlag af skrivelse af 22. november 1995 fra advokat A til ankenævnet, Finanstilsynets redegørelse for sagen af 30. november 1995 ved Kammeradvokaten, skrivelse af 6. december 1995 fra advokat A til ankenævnet, skrivelse af 11. december 1995 og 19. december 1995 fra Kammeradvokaten, skrivelse af 20. december 1995 fra advokat A til ankenævnet samt skrivelse af 21. december 1995 fra Kammeradvokaten. Hver af parterne blev gjort bekendt med de skriftlige indlæg og det hermed fulgte bilagsmateriale. Der blev endvidere afholdt mundtlig forhandling med parterne den 27. december 1995.

I kendelsen udtalte ankenævnet:

"Vedrørende sagens realitet.

Det fremgår af sagen, at den påklagede afgørelse er truffet af Finanstilsynet efter behandling i Forsikringsrådet, der som led i tilsynet varetager den overordnede administration af reglerne for tilsynets virksomhed og herunder bl.a. deltager i behandlingen af sager, i hvilke der foreligger særlig tvivl. Det fremgår endvidere af sagen, at der ikke i forvejen har været oparbejdet nogen praksis på området.

Det følger endvidere af § 90, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at direktører ikke for egen regning må udføre eller deltage i spekulationsforretninger. Forbudet, der indgår i det regulerende hovedformål med lov om forsikringsvirksomhed, er efter sit indhold generelt. Også efter forarbejderne til loven må forbudet antages at have til formål generelt at sikre mod den risiko, der vil kunne følge af interessekonflikter, som særlig kan opstå ved spekulationsforretninger.

Herefter og efter det oplyste om karakteren af de af afgørelsen omfattede engagementer finder ankenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte den af Finanstilsynet udøvede konkrete vurdering, som udmøntet i skrivelse af 25. oktober 1995, hvorefter tilsynet har anset de 2 engagementer for omfattet af § 90, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

For så vidt angår klagerens anbringender om grundlaget for Finanstilsynets pålæg bemærkes, at hjemmelen for Finanstilsynet til at træffe den påklagede afgørelse følger af den almindelige tilsynsforpligtelse, jf. § 237 i lov om forsikringsvirksomhed. Erhvervsankenævnet har forstået det i afgørelsen indeholdte pålæg om afvikling, der har virkning også for forsikringsselskabet, således at forholdene lovliggøres inden den angivne frist.

Da forsikringsselskabet har bekræftet at være frigjort fra garantier i forhold til engagementerne og efter det anførte om sagens forløb og principielle karakter, forlænger nævnet fristen for lovliggørelsen til den 25. april 1996.

Vedrørende anmodningen om aktindsigt.

De dokumenter, der udveksles mellem Finanstilsynet som sådan og Forsikringsrådet, må anses for undtaget fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 12, stk. 1, fordi de nævnte organer udgør 2 enheder indenfor samme myndighed, jf. § 237 i lov om forsikringsvirksomhed sammenholdt med forarbejderne til bestemmelsen samt tillige bekendtgørelserne nr. 593 og 594 af 23. december 1981 vedrørende henholdsvis Forsikringsrådet og Finanstilsynet. Derfor har ankenævnet ikke fundet grundlag for at imødekomme klagerens anmodning om aktindsigt i skriftligt materiale udvekslet mellem Finanstilsynet og Forsikringsrådet i månederne september, oktober og november 1995.

Ankenævnet har endvidere på grundlag af klagerens begæring om aktindsigt for tiden indtil afgørelsen anmodet kammeradvokaten om på vegne Finanstilsynet at meddele om materialet indeholder oplysninger vedrørende faktiske omstændigheder, der er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, og som ikke i forvejen fremgår af det allerede fremsendte materiale, jf. § 12, stk. 2, i forvaltningsloven. Kammeradvokaten har i den anledning oplyst, at Finanstilsynet har meddelt ham, at der ikke i materialet findes sådanne faktiske oplysninger, der skal meddeles efter forvaltningslovens § 12, stk. 2. Ankenævnet kan henholde sig hertil.

Det ankenævnet skal tage stilling til er Finanstilsynets afgørelse af 25. oktober 1995. Nævnet anser det skriftlige materiale, der er fremkommet til nævnet fra parterne under den forberedende behandling, og de oplysninger og begrundelser, som parterne har fremsat under den mundtlige forhandling den 27. december 1995 i ankenævnet, for at udgøre et tilstrækkeligt og forsvarligt grundlag for at træffe afgørelse i sagen. Ankenævnet har derfor ikke fundet anledning til at imødekomme klagerens anmodning efter § 11 i bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet om at foranledige Finanstilsynet til yderligere at fremsende til nævnet skriftligt materiale udvekslet mellem tilsyn og råd, idet dette vedrører interne forberedende overvejelser i tilsynet, som må anses for endelig udmøntet i afgørelsen af 25. oktober 1995."